

CRÒNICA DEL IV CONGRÉS D'HISTÒRIA
DE LA MEDICINA CATALANA

Pere VALLRIBERA I PUIG

El IV Congrés d'Història de la Medicina Catalana se celebrà els dies 7, 8 i 9 de juny -data ja tradicional en els congressos, la del primer cap de setmana de juny- en el Monestir de Poblet i a la ciutat de Tarragona.

Totes les sessions dels dos primers dies tingueren el marc incomparable del Monestir, a l'antiga sala del Cubar, i en el locutori -magnífic- del Palau del Rei Martí, al costat del museu del Monestir. La porta del Reial Monestir de Poblet, amb les dues torres edificades per manament del Rei Martí al segle XIV, i l'entrada interna fortificada de l'Abat Copons, també del segle XIV, amb l'accés al vestíbul i a l'escalinata del Palau del Rei Martí l'Humà, eren les venerables pedres que ens acolliren cada dia pel nostre treball, que tingué, així, un marc inusitat i solemne.

Volem destacar ja, com a fet primordial en el Congrés, l'amabilitat dels monjos del Monestir de Poblet, que encapçalats pel Reverendíssim Pare Abat, participaren en les nostres tasques i es preocuparen amablement per la marxa del nostre Congrés. En finalitzar la nostra estada al Monestir el Pare Abat vingué personalment a acomiadar-nos, així com el Pare Altisent, per qui la recerca històrica és treball tan ben conreat i apreciat. El nostre agraïment per aquesta acollida del Monestir sencer al IV Congrés, ha de figurar en lloc preeminent.

Els treballs congressuals començaren el divendres dia 7, amb l'acollida dels Congressistes a la Secretaria General del Congrés al Monestir, instal·lada a l'entrada de la sala del Cubar. Amb la documentació del Congrés, tots els participants reberen un lot de diverses obres dedicades a la Història de la nostra Medicina i de la Farmàcia Catalana.

Les sessions de treball s'iniciaren a les 10 del matí, amb les dues primeres taules, dedicades a MALALTIES I EPI-

DÈMIES i a LA MEDICINA FINS A LA IL·LUSTRACIÓ. S'hi llegiren gairebé una vintena de comunicacions a cada una. A l'última s'hi aplegaren tots els treballs dedicats a la història de la nostra Medicina anterior, doncs, al segle XVIII, ja que les nombroses comunicacions rebudes sobre diversos temes històrics obligà a fer-ho així.

A les 12 se celebrà oficialment la Sessió inaugural, a la mateixa sala del Cubar, avui parlador, i que fou adaptada a totes aquestes labors.

Ens presidí el Revedendíssim Pare Abat Maur Esteva, qui ens dirigí unes paraules de benvinguda, amb l'expressió d'acollida cordial de tot el Monestir. I, després d'una breu presentació del Secretari, el President del IV Congrés, doctor CALBET I CAMARASA, ens oferí el discurs inaugural, en el que, amb el títol de "Historiografia Mèdica Catalana", portà a terme un acurat estudi dels noms i les obres més rellevants en aquest aspecte de la nostra Medicina.

Les sessions continuaren a la tarda amb taules dedicades a l'estudi de HISTÒRIA DE LA FARMÀCIA i de MEDICINA I SOCIETAT, totes dues amb nombroses comunicacions, i amb participació de destacats historiadors d'altres branques de la Ciència Catalana. Aquestes taules constituïen, així, en certa manera, una novetat en la temàtica, en relació als altres Congressos.

El primer dia de treball, amb sessions molt concorregudes, acabà amb una Conferència extraordinària, a l'Auditori "Carulla-Font" del Casal de l'Espluga de Francolí, que ens donà el Professor SARRÓ I BURBANO, amb la brillantor en ell habitual.

El dissabte dia 8 es començà, amb una puntualitat digna del Monestir que ens aplegava, a les 9 del matí, amb dues taules importants, ESPECIALITATS MÈDIQUES i HISTÒRIA DE LA CIÈNCIA CATALANA, també, totes dues, amb moltes comunicacions degudes a intel·lectuals i historiadors, molts d'ells dedicats a especialitats no mèdiques.

A la tarda, a les quatre en punt s'inicià l'última sessió de treball amb les taules dedicades a BIOGRAFIES i a BIBLIOGRAFIA MÈDICA. En totes, la mitjana de comunicacions presentades fou també gairebé d'una vintena.

Hem de ressaltar, en tots els actes, la rigidesa horària que calgué ser adoptada, ja que les normes del Monestir ho són, de rígides, i no volíem pas que poguessin ser alterades per nosaltres. Tot i així, se'ns donà amablement un marge i una llibertat que, cal confessar-ho, a vegades ens vàrem haver de permetre. El dissabte al vespre fou lliure, i un bon nombre de congressistes s'aplegaren al voltant d'una taula per un sopar especial, típic de les terres de la Conca de Barberà que ens aplegaven.

El diumenge, 9 de juny, el IV Congrés d'Història de la Medicina Catalana acabà, a Tarragona, on en el marc solemne del Saló de Sessions de l'Excelentíssim Ajuntament fòrem rebuts els congressistes. I presidits per les primeres autoritats locals es procedí a l'última sessió de treball, amb les aportacions dels historiadors tarragonins. Acabà la sessió científica amb el parlament del Director del Museu Arqueològic de Tarragona, Sr. TARRATS I BOU, qui ens deixà un bust magnífic d'Esculapi, descobert recentment a Altafulla, que, simbòlicament, ens feu costat en les tasques mèdiques del nostre Congrés.

Acabades les sessions de treball, un dinar de germanor, celebrat al Club Nàutic de Tarragona, en el seu típic barri mariner del Serrallo, ens donà l'última ocasió de restar plegats, afermant els llaços d'amistat i de convivència d'uns dies dedicats a la vocació comuna per la nostra Medicina. D'aquesta reunió en sortiren ja les primeres directrius per la preparació del pròxim V Congrés. A diferència de tots els altres, celebrats en intervals de cinc anys, el cinquè Congrés tindrà lloc el 1988, als tres anys doncs, obeint a nombroses peticions en aquest sentit, i també a fi de fer coincidir la seva celebració amb el centenari de la magna Exposició Universal de Barcelona, de 1888, dins de la qual, en el Congrés Mèdic, Lluís COMENGE parlà per primera vegada de la seva obra "Historia Médica Catalana" i de la "Carta geográfico.histórico.médica de Cataluña".

Fou elegit ja el President de V Congrés, el Professor Dídac PARELLADA I FELIU. Se celebrarà a Barcelona, a la Reial Acadèmia de Medicina, Aquí, doncs, esperem retrobar-nos tots ben aviat.